

qua decet solempni pompa: id est præcedente cruce hastata, etc., de quo vide num. 1150. Celebrata Missa: currenti cum colore festo, seu Officio conventi. Vide n. 641, 1157 et 1255.

1242. Exorto dubio in ecclesia parochiali et collegiata S. Jacobi de Luprio civitatis Venetiarum, an liceat die 2 Augusti celebrari festum S. Petri ad Vincula, prout ab antiquo tempore consuevit, eo quod præcedenti die perpetuo occurrat Octava S. Jacobi apostoli ejusdem ecclesie titularis, an potius recitandum sit Officium S. Hermolai, quod paucis abhinc annis in diocesi Venetiarum sub ritu semiduplici affixum fuit diei secundæ Augusti. Pro parte capituli diætæ ecclesie S. R. C. humillime supplicatum fuit, quatenus dignaretur declarare, nedum quid in subjecto casu sit faciendum, verum etiam an possit assignari semiduplex infra Octavam non privilegiatam. Responsum fuit ad primum: Die 2 Augusti agendum esse in diætæ ecclesia S. Jacobi de Luprio Venetiarum de festo S. Petri ad Vincula. Ad secundum: Festum semiduplex a sua die perpetuo amotum celebrari deinceps potest infra Octavam non privilegiatam in die ipsi assignanda, tanquam sede illius fixa, juxta decretum diei 28 Novemb. 1744, in Perusina. *Eadem sac. R. C. 19 Apr. 1749, in una Venetiarum.* Prout ab antiquo tempore consuevit: ad hanc petitionem decretum fuit, fieri de festo S. Petri ad Vincula, cum non sit regulariter amplius amovendum Officium (quod erat jam perpetuo impeditum) a die assignata, eo quia nunc vel postea assignaverit Ordinarius, aut etiam *sac. R. C. eandem diem alicui Officio, sed firmam et propriam sedem jam primum adeptum sit.* Vide n. 879, 895 et 1256. Decretum vero de celebrando Officio semiduplici, perpetuo impedito, infra Octavam non privilegiatam, habes sub n. 1195, una cum alio n. 1184.

1245. Instructio pro oratione Quadragesima Horarum Romæ jussu fel. rec. Clementis XI, primum edita, extra Urbem non obligat; laudandi tamen, qui se illi conformare student, nisi aliud ab ordinariis locorum statutum sit, *sac. R. C. 12 Julii 1749, in uno cong. S. Philippi Neri civitatis Palavinæ, Clem. XI primum edita: deinde ab aliis Summis Pontificibus ordinata, signanter die 1 Septemb. 1756, cujus initium: Essendo state fatte.*

1244. An presbyteri ordinandi statim ab initio, vel solum a *Suscipe, sancte Pater*, etc., debeant inchoare Missam cum celebrante, et ordinante episcopo Responsum fuit, teneri solum a *Suscipe, sancte Pater*, *sac. R. C. 20 Septembris 1749, in una Javarinen. in Hungaria.* Vide num. seq.

1245. An presbyteri ordinandi debeant legere Missam stantes, vel in terram genuflexi. Responsum fuit negative ad primam, affirmative ad secundam partem, *sac. Rit. congreg. 20 Septemb. 1749, in Javarinen. in Hungaria.* Vide n. ant. et seqq.

1246. An presbyteri ordinandi omnes illas, quas episcopus ordinans in Missa facit, actiones debeant facere, adeoque an ii presbyteri debeant cruces manus super oblata peragere, an genuflectere, etc., an denique omnia illa, que episcopus sub sacrificio agit, agere. Similiter idem queritur de episcopo consecrando. Responsum fuit ad primam, negative; ad secundam, servandum esse Pontificale Romanum, *sac. R. C. 20 Septemb. 1749, in Javarinen. in Hungaria.* Vide n. ant. et seq. Servandum esse Pontificale Romanum: in quo præscribitur: *Dicto Offertorio, consecrator sedet cum mitra in faldistorio, ante medium altaris. Et consecratus veniens ex sua capella, inter assistentes episcopos medius coram consecratore genuflectit, et illi offert duo intortitia accensa, duos panes, et duo baruta vino plena, et consecratoris prædicta recipientis manus reverenter osculatur. Demde consecrator lavat manus, et accedit ad altare, consecratus citam ad posterius cornu epi-*

stolæ altaris ejusdem accedit, et ibi stans medius inter episcopos assistentes, ante se habens Missæ suam, simul cum consecratore dicit et facit omnia, prout in Missali. Et ponatur una hostia consecranda pro consecrante, et consecrato, et vinum consecrandum in calice, sufficiens pro utroque. Pont. Rom. p. 1 tit. de Consecrat. electi in episcopum. Vide n. ant. et seq.

1247. An presbyteri ordinandi postquam sunt de corpore D. N. J. C. communicati, debeant de illo calice, quem in ordinatione sua tetigerunt, ablationem sumere. Responsum fuit non esse necesse, *sac. R. C. 20 Septemb. 1749, in Javarinen. in Hungaria.* Ablutionem sumere: non in calice, quo Pontifex celebravit, sed in alio cum vino, *Pontif. Rom. par. 1, tit. de Ordinat. presbyter.* Vide num. antec.

1248. Cum Sabbato Sancto unica tantum in quavis ecclesia Missa cantata admittatur, an episcopus in privata capella, vel in oratorio possit ordinationem sub Missa lecta servare. Et quatenus affirmative, an debeat post communionem idem episcopus pro Vesperis, *Alleluia, Vespere autem*, etc. *Laudate Dominum, Magnificat*, etc., dicere. Responsum fuit, ad mentem, *sac. Rit. congregat. 20 Septembris 1749, in Javarinen., in Hungaria.* Vide num. 1165 et 1168.

1249. An episcopi non habentes facultatem specialem licentiam concedendi in oratoriis privatis, et capellis pro sæcularibus et aliis, legendi Missam, possint licentiam dictam petentibus concedere. Responsum fuit negative, *sac. R. C. 20 Septemb. 1749, in Javarinen. in Hungaria:* Negative: et hæc facultas spectat ad Papam, ex constit. *Bened. XIV. 2 Julii 1751, quæ incipit: Magno cum animi nostri.* Vide num. 620.

1250. Cum in rubricis de sacramento Confirmationis dicatur: *Aduli seu alii majores ponant pedem suum super pedem dexterum patris sui: quæritur, an sufficiat, si patrinus ponat manum dexteram super humerum dexterum confirmandi.* Responsum fuit, sufficere, *S. R. C. 20 Septemb. 1749, in Javarinen. in Hungaria.* Vide num. sequent.

1251. An confirmandus tempore Confirmationis, quando episcopus dicit: *N. Signo te signo crucis*, etc., præter nomen suum baptismale, possit aliud nomen sancti sibi imponi curare. Responsum fuit, posse, *S. R. C. 20 Septemb. 1749, in Javarinen., in Hungaria.*

1252. Il compositore del calendario per i religiosi e religiose di S. Francesco, sotto l'obbedienza del ministro generale di tutto l'ordine Serafico, umilmente espone, come leggendosi nel Rituale del Merati alla sezione 3, capitolo 4, de festo simplici, citato un decreto del di 22 Gennaro 1753, col quale la sacra Congregazione assegna a S. Teodore martyre di rito semplice, per i Padri Minori Conventuali, il giorno 12 Novembre, per l'impedimento perpetuo della Dedicatione della basilica Costantiniana, celebrata da essi sotto rito di prima classe, e per le monache del terzo Ordine di S. Francesco, quali celebrano S. Elisabetta d'Ungaria sotto l'istesso rito, come Padrona principale, si assegna a S. Pontiano, Papa e martyre, il giorno 20 dell'istesso mese; ma non trovandosi tal decreto nel registro della Segreteria, supplica l'EE. VV. a dichiarare, se si debba tale decreto osservare tanto dalle suddette religiose, quanto per altre diverse chiese dell'ordine, nelle quali occorrono molti Santi del detto rito perpetuamente impediti, ovvero si debba nelle dette chiese lasciare totalmente la memoria di essi santi, tanto più, che la rubrica generale, dove al titolo decimo de Translatione festorum, si legge al num. 8. Eo anno de eo non fit amplius, paria dei santi semplici impediti dalle feste di prima classe mobili? Che della grazia, etc. Et sacra congregatio, re mature

discussa ad relationem eminentissimi et reverentissimi D. cardinalis Tamburini ponentis sanctæ memoriæ, rescribendum censuit: Si festum simplex perpetuo impediatur ob occurrenceam duplicis primæ classis, non esse ad aliam diem transferendum juxta rubricas, *S. R. C. die 18 Jul. 1750, in una ord. Min. S. Francisci.* Vide num. 1217.

1255. Regulares degentes in civitate tenentur ad Officium Dedicationis cathedralis sub ritu secundæ classis, extra civitatem et per totam diocesim non tenentur, neque ad recitationem Officii in die festo, *S. R. C. die 29 Jan. 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceatorum provincie Polonie.* Officium Dedicationis cathedralis fit a Regularibus et Monialibus in civitate sub ritu duplici secundæ classis sine Octava, et similiter a Sæcularibus in diocesi. Vide num. seq. et alios ibi notatos.

1254. Cum in omnibus diocesisbus regni Poloniæ, et magni ducatus Lithuanicæ, Officium Dedicationis ecclesie cathedralis assignata sit dies Dominica in perpetuum, et in eadem Dominica recitetur quotannis, utrum aliquando apud Regulares, occurrente in illa Dominica alio festo altioris ritus, vel dignitatis, debeat prædictum Officium Dedicationis ecclesie cathedralis apud Regulares transferri in aliam diem non impeditam, etiam ultra duas septimanas, an omitti juxta decretum *S. R. C. emanatum anno 1653, 20 Martii.* Et insuper utrum cedere debeat prædictum Officium Dedicationis ecclesie cathedralis Officio solemniori alicujus religionis occurrenti eadem die Dominica sub eodem ritu. Ad primam ejusdem dubii partem responsum fuit, transferendum esse ad primam diem non impeditam; ad secundam vero, servari rubricam x Breviarii Romani de concurrentia festorum num. 2, *S. R. C. die 29 Jan. 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceat. provincie Polonie:* Servari rubricam x Breviarii; in qua legitur sub num. 6: *Si duo vel plura festa novem lectionum simul eodem die veniant, fiat Officium de majori, id est, de duplici, et semiduplici transferantur. At si omnia fuerint duplicia, fiat de digniori, seu solemniori, et que minoris solemnitatis sunt, transferantur, Rub. Brev. citat.* Inter festa autem æqualis solemnitatis qualis ordo præcise attendatur vide num. 522. Decretum vero in præsentem lege signatum sub num. 555, ut omittatur Officium Dedicationis, non est considerandum circa Officia de præcepto recitanda, inter quæ hoc festum considerari debet, ut in n. 1278, sed de illis duntaxat gratiose concessis. Vide num. 989, 1258 et 1257.

1255. Dum fit expositio Sanctissimi Sacramenti ratione solemnitatis ad populum in Dominicis privilegiatis, vel aliis festis, in altari majori, ubi est expositum publice sacramentum, si celebretur Missa diei, celebrari debet cum paramentis festo seu Officio convenientibus, scilicet non est adhibendus color albus, uti competens solemnitati ratione expositionis, nec etiam violaceus, *S. R. C. 29 Jan. 1752, in una ordinis Discalceat. Carmelitarum provincie Polonie:* Ubi est expositum publice sacramentum, si celebretur, propter necessitatem intellige; ait enim Cæremoniales: *Non incongruum, sed maxime decens esset, ut in altari, ubi Sanctissimum Sacramentum situm est, Missæ non celebrarentur, quod antiquitus observatum fuisse videmus. Cærem. episc. lib. 1, cap. 12, num. 9.* Vide num. 641, 1157 et 1241. Missa vero solemnitas quando rite celebrari possit. Vide num. 481 et 1226.

1256. Cum in provincia Polona et Lithuana ob occurrenceam in perpetuum cum festo S. Stanislai episcopi martyris patroni principalis ex die 8 Maii Officium Apparitionis S. Michaelis archangeli translatum in diem decimam Maii tanquam propriam recitaretur, queritur, utrum nunc, cum sacra Rituum congregatio Officio S. Antonini de præcepto semiduplici eandem diem decimam Maii assignaverit

pro universali Ecclesia, debeat cedere Officium Apparitionis S. Michaelis archangeli ad uniformitatem Officii S. Antonini: Et responsum fuit: Officium jam translatum Apparitionis S. Michaelis archangeli ob occurrenceam festi S. Stanislai episcopi martyris, quod in Polonia sub ritu duplici primæ classis celebratur, et perpetuo assignatum diei 10 Maii, non erit ulterius amovendum propter Officium S. Antonini episcopi eo die in Ecclesia celebrandum, sed firmo remanente Officio Apparitionis, illud S. Antonini transferatur in primam diem non impeditam, *S. R. C. 29 Jan. 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceat. provincie Polonie:* Non erit ulterius amovendum, assignatio enim non est translatio, sed propria sedes festi illius regulariter reputatur, et ideo decretum hoc est generale. Vide num. 879, 895.

1257. Utrum occurrente aliquando festo altioris ritus in Dominica secunda post Pascha, in qua ex indulto sacre Rituum congregationis recitatur in Polonia Officium affixum huic Dominicæ Sanctissimi Sepulcri, debeat prædictum Officium SS. Sepulcri transferri in aliam diem non impeditam, an omitti juxta decretum anni 1685, 20 Martii emanatum. Responsum fuit: Officium SS. Sepulcri, si occurrerit festum altioris ritus, non erit ad aliam Dominicam transferendum, sed prorsus omittendum, *S. R. C. 29 Januar. 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceat. provincie Polonie:* Sed prorsus omittendum, quia ex indulto, non ex præcepto recitatur, juxta decretum 20 Martii 1685 hic enuntiatum, quod exstat sub num. 555. Vide num. 989, 1258 et 1255.

1258. Etsi cum maxima solemnitate, et concursu populi, cantetur ab immemorabili tempore, in Adventu Domini, singulis diebus Missa votiva beatæ Mariæ Virginis, quæ vocatur *Rorate*, instituta etiam a concilio provinciali, ut est in regno Poloniæ, a Paulo V Papa approbata, non est tamen recensenda inter Missas votivas pro re gravi, vel pro publica causa, sed haberi duntaxat poterit ut mera populi devotio, *S. R. C. 29 Januar. 1752, in una ordinis Carmelitar. Discalceat. provincie Polonie:* Singulis diebus, exceptis solemnioribus festivitibus. Novem dies vero ante Nativitatem Domini sunt privilegiati, ubi adest consuetudo et concursus in quibus quotidie, etiam diebus solemnibus, unicam Missam cantare votivam cum *Gloria et Credo* non negatur. Vide num. 548 et 1189.

1259. Utrum ex præscripto fundatorum et institutione eorumdem possit dici Missa de Assumptione, Purificatione, Conceptione beatæ Mariæ Virginis in Sabbatis, vel aliis feriis per annum non impeditis festo duplici. Responsum fuit: Non sunt violandæ rubricæ imperitorum laicorum causa, et ideo petentibus Missam votivam de Assumptione, etc., fiet satis celebrando unam ex Missis votivis beatæ Mariæ Virginis juxta temporis occurrenceam, *S. R. C. 29 Jan. 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceat. provincie Polonie:* Fiet satis, sed contra rubricas forte non agitur, si votiva Missa recitetur de Septem doloribus beatæ Mariæ Virginis, ut eruitur ex Missali Romano de eodem festo in mense Martio. Infra Octavam vero alicujus festivitatis, licet non fiat Officium de S. Maria, erit congruenter ejus votiva de Octava sine *Gloria et Credo.* Vide num. 1285.

1260. Cum in regno Poloniæ ab immemorabili consuetudine recitetur 28 Septembris Officium sancti Wenceslai martyris sub ritu duplici minori, et sub eodem similiter ritu duplici minori recitetur 5 Martii Officium Translationis ejusdem sancti Wenceslai martyris, utrum licite tolerari possit, ut festum principale, et ejus Translatio sub eodem ritu celebretur, sicut in Magno Ducatu Lithuanicæ Officium S. Adalberti, et eus Translatio, et an debeat cessari a recitatione Officii Translationis S. Wen-

resal martyrīs sub ritu duplici in regno Poloniae, sicut et in Lithuania, a recitatione Officii Translationis S. Adalberti. Responsum fuit: Servetur solitum, S. R. C. 29 Januarii 1752, in una ordinis Carmelitarum Disc. provinciae Poloniae.

1261. In iis ecclesiis Regularium, quibus non est consuetum canendi quotidie Missam currentis Officii, utrum in Missa solemnī, quae sola canitur pro re gravi, vel ob occursum festi solemnī, de quo eodem die Officium nequit fieri, non cantata Missa Officii diei, nempe de Dominica privilegiata, feria majori, vel festo aliquo, debeat addi collecta illius diei Officii currentis? Responsum fuit: In Missis votivis solemnibus, quae pro re gravi, vel ob occursum festi solemnī in aliam diem sunt transferendae, etsi unica tantum cantatur Missa, unica oratio dicenda est, S. R. C. 29 Jan. 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceat. provinciae Poloniae: Unica oratio dicenda est, cum Evangelio in fine Missae S. Joannis, cum Praefatione propria, si habeat Missa, vel de comuni. Vide num. 748, 835 et 851.

1262. Utrum sacerdos saecularis, vel regularis, habens Officium duplex, et quid si duplex prima, vel secundae classis, celebrans in aliena Ecclesia ex devotione, ubi celebratur festum solemnē, debeat celebrare Missam se conformando illi Ecclesiae, ubi celebrat, etiam quoad solemnitatem, et colorem paramentorum. Utrum etiam sacerdos saecularis habens Officium duplex, et quid si duplex prima, vel secundae classis, celebrans in aliena Ecclesia ex obligatione in sepultura solemnī alicujus cadaveris, vel exsequiis solemnibus, debeat se conformare illi Ecclesiae celebrando Missam de Requiem. Responsum fuit: Serventur decreta alias edita in una Tertii Ordinis S. Francisci de undecima Junii 1701. Et sacerdotes tam saeculares, quam regulares conformare se debeant ritui Ecclesiae, in qua celebrant, S. R. C. 29 Januarii 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceat. provinciae Poloniae. Pro adimplenda rite et absolute mente hujus decreti, vide ea quae diximus in adnotatione ad num. 753. Nota. Haec decreta cum novissima sint, derogant quibuscumque aliis prioribus. L. Non est novum 26 et L. Sed et posterius 55, ff. de Legib. cap. 1, de Constitutionib. in 6, et per consequens certum est, quod nunc celebrans in aliena ecclesia se debeat in Missa conformare ecclesiae in qua celebrat, saltem in casu alicujus solemnitatis, vel solemnī exsequiae. Sic Cavalieri in Calendario anni 1757, in fine.

1263. Missae privatae de Requiem, etiam corpore praesente, et insepulto, dici non possunt diebus quibus fit de Officio duplici etiam minori, vel aliis a rubrica exceptis, et quaecumque consuetudo in contrarium abusus esse declaratur; Missa tamen unica solemnī insepulto corpore celebrari poterit etiam in Dominicis, et festis diebus, non tamen solemnioribus primae classis, S. R. C. 29 Januarii 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceat. provinciae Poloniae: Vel aliis a rubrica exceptis, ut sunt feriae majores, et Dominicae omnes, in quibus prohibetur fieri de festo duplici, ut in Breviario: Solemnioribus primae classis, festivis et celebribus, intra quas feriae secundae et tertiae Paschalis et Pentecostes non numerantur. Vide n. seqq. 75 et 1102.

1264. Utrum in majori Hebdomada, excepto triduo ante Pascha, et biduo post, et infra octavam Paschae et Pentecostes, ac etiam in festis duplicibus primae classis, non tamen celebribus, possit cantari Missa unica solemnī de Requiem in sepultura cadaveris? Responsum fuit, affirmative, S. R. C. 29 Januarii 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceat. provinciae Poloniae: Excepto triduo ante Pascha, et biduo post. Vide tamen n. ant. et alios ibi notatos, et praecipue 1102.

1265. In die obitus vel depositionis alicujus defuncti sacerdotis dici poterit vel Missa prima, quae

est pro episcopis assignata, ut in Commemoratione Omnium fidelium Defunctorum, vel ea quae est secundo loco posita, quae est in die obitus, seu depositionis, dummodo oratio pro eo designata, Deus, qui inter apostolicos sacerdotes, etc., omnino adhibetur. Similiter agendum erit in anniversario pro sacerdote defuncto, S. R. C. 29 Januarii 1752, in una ordinis Carmelitarum Discalceat. provinciae Poloniae: Oratio Deus, qui inter apostolicos, vel alia Praesta, quaesumus, ut in rubrica Missalis de Missis Defunctorum. Vide n. 19.

1266, 1267. Supradictae dignitates et canonici, an palmatoria seu bugia in Pontificalibus, et in Missis lectis, seu privatis, uti valeant? Responsum fuit, negative, et amplius, Sac. Rit. congreg. 29 Januarii 1752, in eadem Urbinatensi, ut supra, num. ant.

1268. An liceat eisdem in Missa Pontificali populum salutare dicendo Pax vobis, loco dicendi, Dominus vobiscum. Et an post Missas, Vesperas, aut Matutinum in Pontificalibus celebratum, possint ipsi solemnem dare benedictionem, dicendo, Sit nomen Domini benedictum, seu potius simplicem benedictionem tantum post Missam dicendo, Benedicat vos omnipotens Deus, cum unico, seu cum trino signo crucis. Et an benedicens populum cum Sanctissimo Sacramento, dare possint trinam benedictionem, vel unicam, necnon, an induti mitra, aliisque paramentis ad instar abbatum, etiam Missas, aut Vesperas in Pontificalibus non celebraverint, dare possint trinam benedictionem. Et responsum fuit ad primum, negative, et amplius; ad secundum, negative ad primam partem, affirmative ad secundam, cum unico signo, et amplius; ad tertium, ad primam partem affirmative; ad secundam, cum unica tantum, et amplius; ad quartum, negative, et amplius, S. R. C. 29 Jan. 1752, in supradicta Urbinatensi ad quintum, sextum, septimum et octavum dubium, Benedicto XIV annuente. Vide n. 190.

1269, 1270. An in metropolitana ecclesia supra laudata dignitates, et canonici uti possint mitra, et pontificaliter celebrare in Missis Defunctorum. Et responsum fuit, negative, S. R. C. 29 Januarii 1752, in Urbinatensi ad undecimum dubium, ut supra. Hoc decretum est generale, praeter omnes episcopos inferiores respiciens. Vide n. 560.

1271. An in insignibus, et armis suae familiae appositis, vel apponeudis in paramentis sacris, aliisque rebus Ecclesiasticis concernentibus, loco mitrae, vel una cum ipsa, pileum apponere valeant dignitates et canonici supradictae metropolitanae. Et responsum fuit, affirmative, quoad mitram tantum, et amplius, S. R. C. 29 Januarii 1752, in Urbinatensi ad duodecimum dubium, ut supra.

1272. An pluries supra laudata dignitates et canonici in processionibus Sanctissimi Corporis Christi incedere possint capite mitra cooperto? Responsum fuit, negative, et amplius, S. R. C. 29 Januarii 1752, in Urbinatensi ad decimum tertium, et ultimum dubium, Benedicto XIV ad servandum mandante die 29 Januarii ejusdem anni in Const. quae incipit; In throno justitiae.

1273. Missae, quae coherentur ad officia semel in mense vel hebdomada recitari concessa celebrantur, puta de SS. Sacramento feria quinta, de SS. Nominis B. M. V. in Sabbato, de Patrono principali in alia feria, cum Gloria in excelsis tantum, et sine Credo celebrari debent, S. R. C. 26 Augusti 1752 in una Gadicensi: Officia semel in mense, vel hebdomada; quando et cur licite recitanda. Vide n. 557 et alios ibi notatos.

1274. Cum ex fundatorum voluntate opus sit quotannis ultra officium diei plura anniversaria adimplere, et de pluribus festivitatibus sanctorum officium cum Vesperis et Missa celebrare, queritur, num Vesperae dictarum festivitatibus sanctorum Pontificum v. g. seu Virginum tempore paschali, si ce-

lebrentur, Antiphonae psalmodum, et reliqua dici debeant cum Alleluia ob citati temporis paschalis occurrence? Et similiter in iisdem Vesperis (ut pote extra diem proprium earum festivitatibus) ultimus psalmus esse debeat de sanctis pontificibus, v. g. Memento, Domine, David, et in sanctis martyribus psalmus Credidi, num vero psalmus Laudate Dominum, omnes gentes. Responsum fuit: Quando ultra officium diei recitatur aliud de aliquo sancto ex fundatorum voluntate, si tempus currerit paschale, ritum pro tempore convenit imitari, addendo antiphonis, versiculis et singulis responsoriis, Alleluia, uno excepto beatae Mariae Virginis Officio parvo, in quo dum feriali conjungitur Officio diei, nullum additur Alleluia secundum peculiarem illius rubricam juxta alias resoluta. Psalmi quoque Vesperarum erunt, ut jam alias designati in festo, scilicet ut in primis, si prima decantantur Vesperae, ut in secundis, si secundae, S. R. C. 26 Augusti 1752, in una Gadicensi: Secundum peculiarem illius rubricam; scilicet, Tempore Paschali in Officio parvo beatae Mariae; quod dicitur in choro, non additur Alleluia antiphonis, neque versibus, neque responsoriis, Rub. Brev. tit. XXXVII, de Officio parvo B. Mariae, n. 2, juxta Decr. S. R. C. 28 Martii 1626.

1275. Cum ex fundatorum voluntate Missae solennes ultra illam diei celebrantur, queritur, num propositae Missae solennes celebrari possint occurrente festo duplici, et maxime quia tunc casus, si celebraretur, datur, quod de eadem festivitate in eodem die duae Missae solennes in eodem principali altari dicantur, ex. g. una solemnī post Primam, et altera eadem post Tertiam. Responsum fuit: In casu, de quo agitur, duplex de eodem occurrenti solemnī festo cantabitur Missa, una videlicet pro fundatore post Primam, altera conventuali post Tertiam, S. R. C. 26 Augusti 1752, in una Gadicensi. Una pro fundatore post Primam. Non ritu votivo in hac occidentali occurrence, sed de festo, ut conventuali post Tertiam. Non interposita vero hora canonica, scilicet una Missa post aliam immediate an possit cantari, vide n. 517.

1276, 1277. Lignum SS. crucis, et spinae coronae Domini nostri Jesu Christi, ubi adest immemorabilis consuetudo, licitum est capite aperto sub baldachino processionaliter deferre, easdem reliquias incensantibus duobus thuriferariis, S. R. C. 26 Aug. 1752, in Gadicensi: Lignum SS. crucis, et spinae cum velo a spatulis pendente, manibusque cum eo operis deferenda sunt in processionibus. Et episcopus ea deferens incedere potest cum mitra; clericus vero et populus ut detecto capite procedat, statuitur. Vide n. 625, 637, 804 et 1121.

1278. An onus celebrandi Missam unam omnibus diebus festivis Deiparae Virginis, intelligendum sit pro diebus festivis tantum de praepo, an etiam pro aliis simplicibus, in quibus commemoratio in honorem Deiparae Virginis intra annum fieri consuevit? Quo relato pro eminentissimum cardinalem Cavalechinum ponentem, sacra eadem Congregat. respondi: Missas esse celebrandas omnibus diebus in quibus fit Officium beatissimae Virginis sub ritu duplici majoris et altioris ritus, tam in Ecclesia universali, quam in dioecesi, Die 9 Decembris 1752, in Bracarensi.

1279. Anniversaria, quae ex diversorum testatorum voluntate sunt a capitulo praesertim circa singula Quatuor anni Tempora in cantu celebranda, absolvi possunt in festo duplici majori per annum, non tamen de praepo, etiamsi dies ille non sit vere dies anniversarius defuncti, S. R. C. 22 Decemb. 1753, in una Vilnen. in Lithuania: Non tamen de praepo, audiendi Missam, et abstinendi ab operibus servilibus, juxta mentem sac. congregationis sub n. 1500. Vide etiam n. seqq. et 19.

1280. Translato Anniversario e proprio die obitus testatoris ob occurrens impedimentum in alium diem

non impeditum, de Requiem cantanda est Missa sive ut in Anniversario, sive ut in Quotidianis, verba tamen in oratione, cujus anniversarium depositionis diem commemoramus, etc., non sunt varianda, S. R. C. 22 Decemb. 1753, in una Vilnen. in Lithuania. Vide n. ant. et seqq. necnon 19.

1281. Obitus die impedito, non potest pro defunctorum Anniversario cantari Missa de occurrenti festo vel feria privilegiata per applicationem, S. R. C. 22 Decemb. 1753, in una Vilnen. in Lithuania: Non potest; sed transferri in aliam diem, prout transtulit S. R. C. Vide n. ant. et 19. An aliae fundationes licite absolvi possint, consule n. 1107.

1282. Anniversaria quae occurrunt absolventa circa Quatuor Tempora paschalia, et infra Octavam Pentecostes, et non possunt omnia absolvi aut finiri ante Octavam sanctissimi Corporis Christi, quomodo et qualiter absolventa. Responsum fuit: Servetur decretum datum die 4 Martii 1686, in una canonico-regularium Lateranensium, S. R. C. 22 Dec. 1753, in una Vilnen. in Lithuania. Decretum enuntiatum signatur sub n. 600. Quomodo, et qualiter absolventa. Vide num. citatum ant. et praecipue 19.

1283. Pro Missis ex fundatore, aut ex alia quacumque causa in cantu celebrandis, sive de Assumptione, sive de Conceptione beatae Mariae Virginis, extra ejus festos dies, vel Octavas earundem solemnitatum, assumi nequit propria festivitas, sed substituenda est ei una ex quinque votivis Missis beatae Mariae Virginis, quae habentur in Missali Romano juxta congruentiam temporis, S. R. C. 22 Dec. 1753, in una Vilnen. in Lithuania: Assumi nequit propria festivitas. Dubitatur de Missa votiva Septem Dolorum beatae Mariae in Missali Romano die festivo assignata. Vide n. 1259.

1284. Pro Missa votiva alicujus sancti, si habeat propriam, mutanda sunt verba, Natalitia, vel Festivitas in aliis congruentibus votivis, scilicet Commemoratio, aut Memoria, S. R. C. 12 Decembris 1753, in una Vilnen. in Lithuania pro Missa S. Casimiri.

1285. Quando per rubricas Missalis, ac per decreta sacrae congregationis, videlicet per Octavas Nativitatis, Epiphaniae, per feriam IV Cinerum, a Dominica Palmularum usque post Octavam Paschae, per Octavas Pentecostes, et SS. Corporis Christi, prohibentur Missae votivae privatae, prohibentur etiam votivae in cantu fundatae, S. R. C. 25 Dec. 1753, in una Vilnen. in Lithuania: Per Octavas, nempe per omnes dies dictarum Octavarum. Vide n. 1287. Votivae in cantu fundatae, illae vero pro re gravi, vel de titulari, seu patrono Ecclesiae non prohibentur, nisi diebus exceptis a rubrica Missalis tit. VI, de Translatione, de quibus consule n. 805. Vide n. seq.

1286. Substitui debent Missae de festo pro votivis in cantu fundatis diebus impeditis; et ex rationabili causa ab Ordinario dignoscenda, et approbata, satisfieri posse lectis, loco cantatarum, statuit S. R. C. 22 Decembris 1753 in una Vilnen. in Lithuania. Vide num. 145 et 564.

1287. Num saltem in primis diebus solemnibus possint substitui loco votivarum Missae cantatae de festo; reliquis vero diebus infra Octavas, et aliis diebus supra enuntiatis cantari votivae? Responsum fuit, negative, S. R. C. 22 Decembris 1753, in una Vilnen. in Lithuania. Vide n. 1285.

1288. Quando juxta rubricas Missalis in feriis Quadragesimae, Quatuor Temporum, Rogationum ac Vigiliarum praescribuntur duae Missae cantatae in cathedralibus et collegiatis, una de festo post Tertiam, altera de feria post Nonam: an propter insufficientiam temporis, ratione multarum votivarum cantandarum ex fundatore (ut est in cathedrali Vilnensi) possit una ex his duabus substitui lecta pro cantata; et quae potius, an de festo post Tertiam, an post Nonam de feria. Responsum fuit: Non posse omitti alteram ex his duabus Missis can-

tandis. Rursus, an securus una ex diebus votivis legi possit, ut ambæ conventuales de Sancto, et de feria per rubricas præscriptas decantentur. Et responsum fuit: Quoad Missam votivam lectam cantata substituendam, jam provisum sub num. octavo (de quo vide num. 1286), S. R. C. 22 Decemb. 1753, in una Vilnen. in Lithuania.

1289. An in Dominicis infra Octavam, sive privilegiam, sive non, præter Missam conventualem, quæ cantatur de Dominica, debeat etiam alia Missa cantari de die infra Octavam? Item in Dominicis per annum, in quibus fit de aliquo festo cum commemoratione Dominicæ, an item præter Missam conventualem de festo celebrandam per hebdomadarium, debeat etiam alia Missa cantari de Dominica per vicarios, ut agitur in cathedrali Vilnensi? Et responsum fuit negative, scilicet in Dominicis infra Octavas, vel aliis a festo duplici impeditis, unicam tantummodo cantandam esse Missam: in Dominicis quidem infra Octavas de Dominica, cum commemoratione Octavæ, in aliis vero Dominicis non privilegiatis, et in quibus fit de occurrenti festo duplici, Missam de festo cum commemoratione Dominicæ, ejusque evangelio in fine, S. R. C. 22 Decemb. 1753, in una Vilnen. in Lithuania.

1290. Quando absolvitur Missa lecta coram Sanctissimo Sacramento in monstrantia exposito, attamen velato; item coram Sanctissimo Sacramento in pyxide exposito, debent omnes genuflexiones observari in tali Missa, quæ alias observantur coram Sanctissimo Sacramento publice exposito, et non velato, conformiter ad rubricam Missalis feriæ quintæ in Coena Domini, S. R. C. 22 Decemb. 1753, in una Vilnen. in Lithuania. Absolvitur Missa lecta, quæ regulariter dicitur pro expositione, privata enim Missæ non sunt celebrandæ, nisi ex necessitate. Vide. n. 481.

1291. Quando episcopus pro publicis supplicationibus injungit in diocesi recitari publice in templis Litanias de Sanctissimo Nomine Jesu, utrum parochi scientes easdem Litanias esse prohibitas debeant satisfacere huic edicto? Responsum fuit: Dilata, et exhibeantur Litanie, S. R. C. 22 Decemb. 1753, in una Vilnen. in Lithuania. Exhibeantur Litanie. Præter Litanias, quæ in Breviariis, Missalibus, Pontificalibus ac Ritualibus, continentur necnon de beata Virgine, quæ in æde Lauretana decantari solent, inconsulta sacra Rituum congregatione, non posse in publicum edi, aut recitari in ecclesiis, oratoris et processionibus, sub pœnis (ultra peccatum) arbitrio Ordinarii, et inquisitoris severe infligendis, præcipit et mandat Clemens VIII, die 6 Septembris 1601, Constit. quæ incipit Sanctissimus.

1292. Est consuetudo in plurimis Poloniae, et Lithuaniae ecclesiis decantandi Officium parvum de Immaculata Conceptione beatae Mariæ Virginis: sunt insuper in aliquibus ecclesiis relieta pia legata ad hunc effectum, ut idem Officium de Immaculata Conceptione beatae Mariæ Virginis certis diebus publice decantetur. In tali casu rectores ecclesiarum quid facere debeant, cum idem Officium sit prohibitum. Responsum fuit: Dilata, et exhibeatur Officium, S. R. C. 26 Decemb. 1753, in una Vilnen. in Lithuania.

1293. Cum archiepiscopus civitatis Bahiæ, alias S. Salvatoris nuncupatæ, occasione controversiæ in sua civitate exortæ circa commemorationem faciendam inter communia suffragia de Sanctissimo Salvatore titulari civitatis prædictæ, ejusque cathedralis, ac de S. Francisco Xaverio patrono principali rite electo et confirmato ejusdem civitatis, per supplicem libellum humillime supplicaverit sanctissimo domino nostro Benedicto Papæ XIV, pro solutione sequentium duorum dubiorum, ac Sanctitas Sua preces oratoris sacra Rituum congregationi remiserit, prædicta dubia ab eminentissimo cardinali Tamburino ejusdem sacrae congregationis præecto ac ponente in ea proposita fuerunt, nempe: An archiepiscopo prædicto liceat declarare per litteras pastorales Sanctissimum Salvatorem non esse Patronum, sed semper fuisse, et esse titularem civitatis Bahiensis, ejusque cathedralis, adeoque in posterum pro titulari habendum, et colendum sub eodem ritu quem nunc habet, et semper habuit quandiu Patronus existimabatur. Responsum fuit, audito prius voto ab apostolicarum cæremoniaram collegio scriptis enarrato, typisque vulgato: Licere prout in dubio, S. R. C. 16 Febr. 1754, in eadem Bahien. ad primum dubium.

1294. An eidem supradicto archiepiscopo liceat declarare per litteras pastorales S. Franciscum Xaverium esse Patronum principalem civitatis Bahiensis rite constitutum, adeoque in posterum pro Patrono principali habendum, et colendum sub eo ritu qui Patronis principalibus civitatibus conceditur, ita ut infra annum in officio divino, quando dicuntur suffragia sanctorum, de eo, ut Patrono principali, fieri debeat commemoratio loco competenti, et propterea in Missa, quando dicitur oratio *A cunctis* sub littera N. ejus nomen exprimi debeat, Responsum fuit, licere prout in dubio, dummodo non omittatur in metropolitana commemoratione Sanctissimi Salvatoris tanquam Titularis ejusdem, S. R. C. 16 Febr. 1754, in eadem Bahien. ad secundum dubium. Hoc decretum est municipale. Vide num. 561. Loco competenti, videlicet, ut in casu, post commemorationes, vel Suffragia de Mysteriis Domini nostri Jesu Christi, de S. Maria, et Angelis, de S. Michaeli, S. Joanne Baptista, S. Joseph, SS. Apostolis, et de cæteris aliis, ultimo loco de Pace, Rub. Brev. XI, n. 2, et XXXV, num. 4. Vide n. 1155.

1295. Quando Festum duplex secundæ classis, habens Octavam, cadit in Dominica impedita Officio altioris ritus, sed sine Octava; quæritur utrum Officium prædicti festi possit reponi in subsequenti Dominica, cum alias sit Octava ejusdem festi, et tota hebdomada sit impedita, vel potius debeat fieri de Dominica, et dictum Officium reponi prima die non impedita post dictam Dominicam? Responsum fuit, negative quoad primam partem, affirmative quoad secundam, S. R. C. 16 Februarii 1754, in una ordinis Carmelit. Discalceat. Urbis.

1296. Ubi erectæ sunt confraternitates S. Annæ, S. Francisci, S. Antonii, et aliorum sanctorum, non possunt cantari votivæ simplices de ejusmodi sanctis in festo duplici minori et majori, etiamsi non sint de præcepto seu festivo, licet antiqua consuetudo vigeat, et populus concurrat, libenterque eas audiat, et cantari procuret, S. R. C. 11 Maii 1754, in una ordinis Minor. de Observ. S. Franc. provincie majoris Poloniae: Non possunt cantari votivæ de Sanctis; de beata Virgine Maria an tali rigore sit procedendum, vide num. 259 et alios.

1297. Missa de *Requiem* pro parentibus fratrum, quavis feria secunda in quolibet conventu non potest cantari, exposito castro doloris, occurrente festo duplici minori et majori, etiamsi non sit de præcepto, seu festivo, S. R. C. 11 Maii 1754, in una ordin. Min. de Observ. S. Franc. provincie Majoris Poloniae. Vide num. 75.

1298. Missæ de *Requiem* possunt cantari in iis ecclesiis pro benefactoribus defunctis (qui apud illas non sepeliuntur) in die Obitus illorum, occurrente festo duplici minori et majori, sed non de præcepto, seu festivo, S. R. C. 11 Maii 1754, in una ordinis Minor. de Observ. S. Franc. provincie Majoris Poloniae. Vide num. 75.

1299. An Missæ de *Requiem* (ut populus semper præterit, et non per applicationem sacrificii) possint cantari pro benefactoribus defunctis ad petitionem hæredum quavis die, etiamsi non sit dies Obitus vel anniversarii, occurrente festo duplici

minori, et majori, sed non præcepto, seu festivo. In omnibus supradictis quæsitis exclusa volumus festa primæ et secundæ classis, Dominicas per annum, Dominicæ ac Octavas privilegiatas. Responsum fuit negative, S. R. C. 11 Maii 1754, in una ordinis Minor. de Observ. S. Francisci provincie Majoris Poloniae: Ad petitionem hæredum, secus autem pro adimplenda mente testatoris. Vide n. 29. In ruralibus vero ecclesiis, cum agatur de die vera anniversaria, tantum indulgetur in Officio duplici minori pia consanguineorum vota persolvere. Vide n. 757.

1300. Cum S. R. C. decreverit, in festo duplici minori et majori, sed non de præcepto, posse cantari Missam de *Requiem*, cum accipitur nuntius de obitu alicujus in loco dissito, sub die 4 Maii 1686, et Anniversaria, quæ ex dispositione testatorum cum cantu quotannis sunt celebranda, possint cantari etiamsi eorum dies inciderint in festum duplex majus, non tamen de præcepto, sub die 20 Julii 1669, annuente sanctissimo Clemente IX, quæritur intelligendum duplex majus de præcepto, an quod sit celebre ad populum, seu festivum, vel alio modo, etc. Et sac. congreg., audito prius voto unius ex cæremoniaram apostolicarum magistris, ad relationem eminentissimi cardinalis Tamburini ejusdem congregationis præfecti, rescribendum censuit; festum duplex majus de præcepto est illud, in quo occurrit Officium recitandum sub ritu duplici majori, cuique a legitimo superiori annexum est præceptum audiendi sacrum, et abstinendi ab operibus servilibus, S. R. C. 11 Maii 1754, in una ordinis Minor. de Observ. S. Franc. provincie Majoris Poloniae. Vide num. 601.

1301. Quando adest onus celebrandi, v. g. duas Missas singulis diebus festivis duodecim apostolorum, et pariter alias duas in festis evangelistarum, non tenetur pro adimplendo testamento in festis SS. Joannis et Matthæi ultra duas Missas, alias duas similiter celebrare, ex eo quia prædicti sancti non solum apostoli, sed etiam sunt evangelistæ, S. R. C. 7 Sept. 1754, in una Lisbon.

1302. Onus celebrandi, v. g. duas Missas in festis doctorum sanctæ Matris Ecclesiæ, rite adimpletur, quando in Officio Ecclesiæ utitur antiphona: *O Doctor optime*, S. R. C. 7 Septembris 1754, in una Lisbon.

1303. Patriarchas religionum pro adimplendo onere puta duarum Missarum in festis eorumdem, eos omnes intelligendos esse, de quibus Ecclesia catholica celebrat officium, et Missam declarat, S. R. C. 7 Septembris 1754, in una Lisbonen.

1304. An fratres provincie S. Mariæ de Arrabida in regno Portugallie infra Octavam Omnium Sanctorum, Anniversarium a Joanne V rege fidelissimo fel. rec. cœnobii et ecclesiæ fundatore institutum pro animabus regis Petri II et reginæ Mariæ parentum suorum; necnon alia tria Anniversaria pro omnibus defunctis religiosis provincie, eorumque parentibus, et provincie patronis, solemniter celebrare possint illis diebus ab Officio sub ritu duplici impeditis. Responsum fuit: Anniversarium pro gratia, et in reliquis servetur decretum Alexandri VII, 4 Augusti 1662, S. R. C. 11 Januarii 1755, in una ordinis Minorum Reformatorum S. Francisci in Provincia S. Mariæ de Arrabida in regno Portugallie: Anniversarium pro gratia; non enim pro adimplenda mente testatoris celebratur; sed ad pium institutum, dum adhuc viveret Joannes rex V, forte fuit ordinatum. Vide n. 19 et 1279.

1305. An Patres supradictæ provincie debeant vel possint continuare recitationem Officiorum specialium Calendarii diocesanis, vel ab illa totaliter abstinere. Responsum fuit negative, ad primam partem; affirmative, ad secundam, et serventur decreta sacrae congregationis, et constitutiones ordinis S. R. C. 11 Januar. 1755, in una ordinis Mi-

nor. Reformatorum S. Franc. in provincia S. Mariæ de Arrabida in regno Portugallie. Hoc decretum est generale pro omnibus regularibus Calendario religionis utentibus. Vide num. 550 et 1122.

1306. An ferenda sit immemorabilis aut antiqua consuetudo parochorum benedictium sacrum fontem de mane, aut in Vesperis dierum festorum juxta præscriptum Ritualis Romani, ubi agit de benedictione fontis baptismi extra Sabbatum Paschæ et Pentecostes, cum aqua consecrata non habetur. Responsum fuit: Parochos habentes facultatem benedicens fontem baptismalem, Sabbatis diebus Paschatis aut Pentecostes duntaxat, et non aliis diebus, illum demane benedicere debere. Qui vero hanc facultatem non habent, ab ejus benedictione se abstinere tenentur S. R. C. 12 Aprilis 1755, in Lucana. Vide num. seqq. et 675.

1307. An parochis, quibus in die Sabbati Sancti imminet onus adeundi ecclesiam matricem, aut plebanalem, ut functioni fontis intersint, aquamque benedictam, atque olea sacra recipient, possint, aut teneantur idem onus in alium sacerdotem ab iis deputandum ac delegandum rejicere, ut qui habent fontem baptismalem illum benedicant, et cum quo numero ministrorum, aut saltem sacrum faciant, pro commoditate et devotione suorum parochianorum. Responsum fuit: Parochis licere alium sacerdotem delegare, qui benedictioni fontis baptismalis in ecclesia matrice pro iis assistat; sicuti etiam possunt die Sabbati Sancti alteri sacerdoti Missæ celebrationem in propria ecclesia committere. Qui facultatem obtinent fontem benedicens, quatuor saltem clericos in ministerio habebunt, S. R. C. 12 Apr. 1755, in Lucana. Vide num. ant. et seq.

1308, 1309. An parochi in alienas ecclesias convenientes possint, attenta consuetudine immemorabili, aut saltem antiqua, sacrum facere in die Sabbati Sancti cum cantu, aut sine cantu in propria ecclesia, prætermittis benedictionibus ignis, cerei, prophetiis, aliisque ritibus ipsa die præscriptis, aut non obstante eadem consuetudine idem sacrum omittere teneantur, et quatenus negative quoad secundam partem, sub qua pœna statuenda contra parochos, aliosque sacerdotes. Responsum fuit: Congruit ut Missæ in Sabbato Sancto celebrandæ, ignis ac cerei benedictiones præcedant, ante quam Missam prophetiæ omitti non debent, et archiepiscopus parochos ad ignis ac cerei benedictionem faciendam aliqua pœna pecuniaria adigere poterit, S. R. C. 12 April. 1755, in Lucana: Prophetiæ omitti non debent; Missam enim semper incipiendam esse a prophetiis, statuit S. R. C. Vide etiam num. 672 seq. et num. 1165.

1310. An canonici cogi possint ad recitationem in choro statutis diebus Officii beatae Mariæ Virginis et defunctorum, psalmorum quoque Pœnitentialium, atque Gradualium juxta rubricas Breviarii Romani, constitutiones synodales, et consuetudinem Firmanæ diocesis, et proposito dubia per eminent. card. Tamburini sacra Rituum congregationis præfectum, et hujus instantiæ ponentem, eminentissimi Patres sacra Rituum congregationi præpositi unanimes fuerunt in sensu: Non esse cogendos; et ita S. R. C. decrevit, ac servari mandavit, die 14 Junii 1755, in eadem Firmana: In choro statutis diebus. De quibus vide numer. 196, 1112 et 1207.

1311. Cum capitulum et canonici ecclesiæ cathedralis Angelopolitanae in Indiis occidentalibus sacra Rituum congregationi humiliter exposuerint, tam in eadem cathedrali, quam in tota diocesi, adamussim observata fuisse decreta, et signanter illud de anno 1755, præcipiens, quod officia sanctorum, quæ in fine anni supererunt, non sint transferenda ad annum sequentem, sed quoties toto anni decursu de illis celebrari non valeat, tunc in illo anno diebus eorum propriis consideranda sunt